

ΤρΔΠρΠειρ 126/2010 .

Θέμα : Αγωγή αποζημίωσης – Γενικός οικοδομικός κανονισμός – Υποχρέωση τοποθέτησης στηθαίου -.

Περίληψη :

Εγινε δεκτό ότι, κατά την έννοια της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 89 του Ν.Δ. 8/1973 «Περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού», η υποχρέωση τοποθέτησης στηθαίου (συμπαγούς ή κιγκλιδωτού) υψηλότερου του 1 μέτρου αφορά όχι μόνον τις περιπτώσεις δωματίων, εξωστών κλιμάκων και δαπέδων υποκείμενων αλλά και υποκείμενων της στάθμης του περιβάλλοντος χώρου. Στο πλαίσιο αυτό, έγινε δεκτή αγωγή αποζημίωσης κατά Νοσοκομείου, που άσκησε ιδιώτης για τον τραυματισμό του από πτώση σε φωταγωγό του Νοσοκομείου, με το σκεπτικό ότι το ύψος του κιγκλιδώματος, ανερχόμενο σε 70 εκατοστά του μέτρου, υπολειπόταν του νομίμου και ότι η παράλειψη κατασκευής του κιγκλιδώματος στο προσήκον ύψος ήταν από μόνη της ικανή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει τον τραυματισμό του ανωτέρω, αφού το εν λόγω κιγκλίδωμα δεν ήταν δυνατό να συγκρατήσει το σώμα της ενάγουσας, όταν αυτή έχασε την ισορροπία της.

Κείμενο απόφασης.

ΤρΔΠρΠειρ 126/2010

Αριθμός απόφασης Α126/2010

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Τμήμα

6ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Νοεμβρίου 2009, με δικαστές τους: Παναγιώτη Τσεβά, Πρόεδρο Πρωτοδικών Διοικητικών Δικαστηρίων, Ανδρέα Σταυρόπουλο, και Βασιλική-□λκηστη Καλλίτση, Εισηγήτρια, Πρωτοδίκες Διοικητικών Δικαστηρίων, και γραμματέα τη Βασιλεία Μαργαρώνη, δικαστική υπάλληλο.

Για να δικάσει την από 6-8-2008 αγωγή.

Τ η ς ..., κατοίκου Πειραιά, ..., η οποία παραστάθηκε μαζί με την πληρεξούσια δικηγόρο του Ελένη –Πολύμνια Γκατζιούλα.

Κ α τ ά τ ω ν: 1)Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 29 παρ.1 του Ν.2915/2001 της Δικαστικής Αντιπροσώπου του Ανδριανής Κατσαρού και 2)Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΖΑΝΕΙΟ», το οποίο εκπροσωπείται από το Διοικητή του και παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 29 παρ.1 του Ν.2915/2001 του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αντωνίου Γεωργίου.

Κατά τη συζήτηση ο διάδικος που εμφανίστηκε και παραστάθηκε ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφτηκε κατά το νόμο.

Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, η ενάγουσα ζητεί παραδεκτώς, μετά την μετατροπή του κατανηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό, που έγινε νομίμως με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας της δικηγόρου στο ακροατήριο του δικαστηρίου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 9ης -11-2009: α)να αναγνωριστεί η υποχρέωση των εναγομένων να καταβάλουν εντόκως σ' αυτήν εις ολόκληρον έκαστο, το ποσό των 405.876,61 ευρώ, ως αποζημίωση για τον τραυματισμό που υπέστη από πτώση σε φωταγωγό του εναγόμενου νοσοκομείου, η οποία οφείλεται σε παράνομες –κατά του ισχυρισμούς της – ενέργειες οργάνων των εναγόμενων και β)να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή.

Επειδή, η κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, λόγω έλλειψης παθητικής νομιμοποίησης, δεδομένου ότι ο τραυματισμός της ενάγουσας δεν συνδέεται με πράξεις ή παραλείψεις οργάνων του Δημοσίου, αλλά φέρεται ότι συνδέεται με πράξεις ή παραλείψεις οργάνων του εναγόμενου νοσοκομείου.

Επειδή, περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Γενικού Νοσοκομείου Πειραιά «ΤΖΑΝΕΙΟ» έχει ασκηθεί στο αρμόδιο Δικαστήριο νομότυπα, πρέπει δε να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί στην ουσία.

Επειδή, στο άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ ορίζεται ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε για χάρη του δημοσίου συμφέροντος», και στο άρθρο 105 ΕισΝΑΚ ότι: «Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους». Κατά την έννοια των προπαρατεθεισών διατάξεις, ευθύνη των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου στοιχειοθετείται, τηρουμένων και των λοιπών προϋποθέσεων του νόμου, όχι μόνον από εκτελεστές διοικητικές πράξεις των οργάνων τους ή παραλείψεις προς έκδοση παρόμοιων πράξεων, αλλά και από υλικές ενέργειες ή παραλείψεις υλικών ενεργειών που συντελέστηκαν σε συνάρτηση προς την οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας ή εξαιτίας της και δεν συνδέονται με την ιδιωτική διαχείριση της περιουσίας του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, ούτε οφείλονται σε προσωπικό

πταίσμα οργάνου που ενήργησε εκτός του κύκλου των υπηρεσιακών καθηκόντων του, με τις οποίες (υλικές ενέργειες ή παραλείψεις), είτε παραβιάστηκε συγκεκριμένη διάταξη νόμου, είτε παραλείφθηκαν τα εκ της κείμενης εν γένει νομοθεσίας και τα κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας και τις αρχές της καλής πίστης προσidiaζαν στη συγκεκριμένη υπηρεσία ιδιαίτερα καθήκοντα και υποχρεώσεις .Εξάλλου, προκειμένου για υλικές ενέργειες ή παραλείψεις υλικών ενεργειών, εξωσυμβατική ευθύνη του δημοσίου νομικού προσώπου θεμελιώνεται όταν αυτές έχουν γίνει από όργανά του με την ευρεία έννοια του όρου, ήτοι από πρόσωπα που συνδέονται με το δημόσιο νομικό πρόσωπο με μια ειδική νομική σχέση και έχουν ως καθήκον ή έργο τη διενέργεια υλικών πράξεων για πραγμάτωση των επιδιωκόμενων από το δημόσιο νομικό πρόσωπο σκοπών (π.χ. περίθαλψη ,κατασκευή δημοσίων έργων κ.ά.).Επίσης, κατά την έννοια των ίδιων διατάξεων, απαραίτητη προϋπόθεση για την επιδίκαση αποζημίωσης αποτελεί και η ύπαρξη πρόσφορου αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης υλικής ενέργειας ή παράλειψης και της επελθούσης ζημίας. Πρόσφορη δε αιτιώδης συνάφεια υπάρχει όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, η παράνομη υλική ενέργεια ή παράλειψη του οργάνου ήταν ικανή και μπορούσε να επιφέρει, κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων, το ζημιογόνο αποτέλεσμα. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 932 Α.Κ.: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το Δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας ,της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του.....».Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 89 του Ν.Δ.8/1973 «Περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού»: «1.Δώματα, εξώσται, κλίμακες και οποιαδήποτε προσिता δάπεδα των οποίων η στάθμη υπέρκειται της στάθμης του περιβάλλοντος χώρου πλέον του 1 μέτρου πρέπει να περιβάλλονται δια στηθαίου συμπαγούς ή κιγκλιδωτού ύψους 1,00 -2,00 του μέτρου. Το ύψος τούτο δύναται να αυξηθεί εις ειδικάς περιπτώσεις δια λόγους ασφάλειας. Η επί πλέον κατασκευή αυτή γίνεται πάντοτε δια κιγκλιδώματος». Κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, η τοποθέτηση στηθαίου κρίνεται απαραίτητη προκειμένου περί δωματίων, εξωστών, κλιμάκων και προσιτών εν γένει δαπέδων όχι μόνον υπερκείμενων αλλά και υποκείμενων της στάθμης του περιβάλλοντος χώρου πλέον του 1 μέτρου (βλ. σχ. τη διατύπωση της διάταξης της παρ.1 του άρθρου 15 της Υπουργικής Απόφασης 3046/304/1989 ΦΕΚ Α 102 «Περί Κτιριοδομικού Κανονισμού»).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής και το νομοτύπως κατατεθέν υπόμνημα: Την εβδόμη απογευματινή της 30ης - 1-2008 και ενώ η ενάγουσα εβάδιζε επί του πεζοδρομίου που ευρίσκεται στον κοινόχρηστο προαύλιο χώρο δεξιά της εισόδου του εναγόμενου νοσοκομείου, το αριστερό της πόδι ενεπλέχθη στο κιγκλιδώμα που είχε τοποθετηθεί προκειμένου να διαχωρίσει το πεζοδρόμιο από το φωταγωγό που υπήρχε όπισθεν του κιγκλιδώματος ,απώλεσε την ισορροπία της και έπεσε με την κεφαλή και το αριστερό μέρος του σώματός της στο φωταγωγό βάθους τριών περίπου μέτρων ,επί του οποίου ήταν τοποθετημένα τρία εξωτερικά κλιματιστικά σώματα. Κατά τους ισχυρισμούς της ενάγουσας, η πτώση της στο φωταγωγό οφείλεται στο χαμηλό ύψος του κιγκλιδώματος , το οποίο δεν ξεπερνούσε τα 40 εκατοστά και, συνεπώς, ήταν ακατάλληλο να συγκρατήσει το σώμα της ενάγουσας κατά την πτώση και να εμποδίσει με τον τρόπο αυτό τον σοβαρό τραυματισμό που υπέστη αυτή από την πρόσκρουση του αριστερού ποδιού και της κεφαλής της επί του φωταγωγού. Ειδικότερα, όπως η ενάγουσα ισχυρίζεται, από την ως άνω πρόσκρουση υπέστη θλαστικό τραύμα βλεννογόνου κάτω χείλους –στόματος, κάταγμα ρινικών οστών

χωρίς εξωτερική παρεκτροπή, απώλεια των δύο κεντρικών τομέων της άνω γνάθου (11 και 21) με απώλεια τμήματος της φατνιακής ακρολοφίας και των αντίστοιχων μαλακών ιστών, τραύμα στον πλάγιο τομέα της άνω γνάθου αριστερά (22) και στην πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου, κάταγμα αριστερής επιγονατίδας επί της οποίας τοποθετήθηκε γύψος για διάστημα 2 μηνών. Ήδη, με την κρινόμενη αγωγή της, η ενάγουσα ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να της καταβάλει εντόκως από την επίδοση της αγωγής: α)το ποσό των 5.876,61 ευρώ που αντιστοιχεί στο συνολικό χρηματικό ποσό που δαπάνησε αυτή προς θεραπεία και αποκατάσταση των ως άνω τραυμάτων και κακώσεων, ειδικότερα δε: 426 ευρώ για ιατρικές εξετάσεις, 240 ευρώ για αμοιβή οδοντιάτρου, 609,98 ευρώ για τη διενέργεια επέμβασης (τοποθέτηση οστεοενσωματούμενων εμφυτευμάτων) σε ιδιωτικό θεραπευτήριο, 3.800 ευρώ για αμοιβή του διενεργούντος την επέμβαση γναθοπροσωπικού χειρουργού, 500 ευρώ για αμοιβή αναισθησιολόγου, 260 ευρώ για αμοιβή φυσιοθεραπευτή και 39,97 ευρώ για αγορά φαρμάκων, καθώς και β)το ποσό των 400.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της ψυχικής ταλαιπωρίας και του πόνου που επέφεραν σε αυτήν ο τραυματισμός αλλά και οι θεραπευτικές επεμβάσεις που ακολούθησαν σε συνδυασμό με το νεαρό της ηλικίας της (18 ετών). Προς απόδειξη των ισχυρισμών της επικαλείται και προσκομίζει, μεταξύ άλλων: 1)αντίγραφο του «δελτίου οχήματος» της 30ης -1-2008 του Α.Τ. Καλλίπολης, στο οποίο αναφέρεται ότι η ενάγουσα στις 30-1-2008 και ώρα 19.00 έπεσε σε κενό ύψους τριών μέτρων, που υπάρχει στο προαύλιο χώρο του εναγομένου Νοσοκομείου με αποτέλεσμα να υποστεί σωματικές βλάβες, 2)την από 1-2-2008 έκθεση νοσηλείας αρρώστου, καθώς και το από 1-2-2008 εξιτήριο του «Ιπποκρατείου» Γενικού Νοσοκομείου Αθήνας, 3)τα από 25-2-2008 και 29-4-2008 πιστοποιητικά του «Τζανείου» Γενικού Νοσοκομείου Πειραιώς, 4)την από 13-11-2008 ιατρική γνωμάτευση καθώς και το από 3-12-2008 εξιτήριο του Γενικού Νοσοκομείου Αττικής «ΚΑΤ», 5)το από 7-7-2008 ιατρικό σημείωμα του ..., λέκτωρα στοματικής και γναθοπροσωπικής χειρουργικής ΕΚΠΑ, στο οποίο αναφέρονται τα τραύματα της ενάγουσας στην περιοχή της κεφαλής καθώς και ο συνιστώμενος τρόπος θεραπείας αυτών (τοποθέτηση οστεοενσωματούμενων εμφυτευμάτων), 6)την 016740/7-4-2008 απόδειξη είσπραξης παρακλινικών εξετάσεων του «Τζανείου» Γενικού Νοσοκομείου Πειραιώς, συνολικού ποσού 426,66 ευρώ, 7)την 3821/21-5-2008 απόδειξη παροχής υπηρεσιών του χειρουργού οδοντιάτρου ..., ποσού 240 ευρώ, 8)τις Η 0039535/22-2-2008 και 0042198/4-7-2008 αποδείξεις παροχής υπηρεσιών του ιδιωτικού Μητροπολιτικού Θεραπευτηρίου Περσεύς, ποσών 210,66 ευρώ και 399,32 ευρώ αντίστοιχα, 9)την 3207/7-7-2008 απόδειξη παροχής υπηρεσιών του γναθοπροσωπικού χειρουργού ..., ποσού 3.800 ευρώ, 10)την 1047/4-7-2008 απόδειξη παροχής υπηρεσιών της αναισθησιολόγου ..., 11)την 1063/28-7-2008 απόδειξη παροχής υπηρεσιών του φυσιοθεραπευτή ..., ποσού 260 ευρώ, 12)την 061776/4-7-2008 απόδειξη του φαρμακοποιού ... ποσού 19,56 ευρώ καθώς και την 0042/22-2-2008 απόδειξη της φαρμακοποιού ..., ποσού 20,41 ευρώ, με συνημμένα ιατρικά σημειώματα για αγορά φαρμάκων) του ιδιωτικού Μητροπολιτικού Θεραπευτηρίου Περσεύς, 13)πέντε φωτογραφίες στις οποίες απεικονίζεται η κλινική εικόνα της ενάγουσας μετά τον τραυματισμό της, 14)τέσσερις φωτογραφίες στις οποίες απεικονίζεται το ακριβές σημείο πτώσης της ενάγουσας και ειδικότερα : ο φωταγωγός, ο κιγκλίδωμα (το ύψος του οποίου υπολείπεται περί τα 20 εκατοστά του ύψους της θύρας σταθμευμένου Ι.Χ. οχήματος), καθώς και το παρακείμενο πεζοδρόμιο, εμφανίζεται δε στην πλευρά αυτού (πεζοδρομίου) που εφάπτεται με το κιγκλίδωμα διάκενο ύψους περίπου 20 εκατοστών και 15)δύο φωτογραφίες που απεικονίζουν το σημείο πτώσης μετά την

αντικατάσταση από τη διοίκηση του εναγόμενου τόσο του κιγκλιδώματος (έχει τοποθετηθεί υψηλότερο), όσο και του κρασπέδου του παρακείμενου πεζοδρομίου (το διάκενο έχει καλειφθεί). Από την πλευρά του, το εναγόμενο νοσοκομείο, με την από 29-10-2009 έκθεση απόψεων, υποστηρίζει ότι: Για τον τραυματισμό της ευθύνεται η ίδια η ενάγουσα, αφού, όπως αναγράφεται στο προσκομισθέν αντίγραφο δελτίου οχήματος του Α.Τ. Καλλιπόλης, η προαναφερόμενη δήλωσε ότι έπεσε στον φωταγωγό εξαιτίας ξαφνικής ζάλης που ένιωσε.

Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι σε κάθε περίπτωση, το εναγόμενο ουδόλως ευθύνεται για τον επίδικο τραυματισμό, δεδομένου ότι η κεντρική πτέρυγα του νοσοκομείου στο προαύλιο κοινόχρηστο χώρο της οποίας ευρίσκεται ο φωταγωγός και το προστατευτικό κιγκλίδωμα –το οποίο πάντως έχει ύψος 70 και όχι 40 εκατοστά, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η ενάγουσα- κατασκευάστηκαν από το Υπουργείο Υγείας το έτος 1975, σύμφωνα με τους τότε ισχύοντες κτιριοδομικούς κανόνες.

Επειδή, εν όψει των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι: α)το κιγκλίδωμα κατασκευάστηκε πλημμελώς, αφού το ύψος του, ανερχόμενο σε 70 εκ. –όπως προκύπτει από τις προσκομισθείσες φωτογραφίες, συνομολογεί δε και το ίδιο το εναγόμενο – υπολείπεται του ελάχιστου ύψους που προβλέπετο από τις διατάξεις του άρθρου 89 του Γ.Ο.Κ. που ίσχυε κατά το χρόνο κατασκευής (1975) ,ήτοι του ενός μέτρου, δεδομένου άλλωστε ότι, ναι μεν κατά το έτος κατασκευής το εναγόμενο δεν είχε διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, ωστόσο, κατά το έτος 2008, οπότε έλαβε χώρα το επίδικο συμβάν, το εναγόμενο νοσοκομείο, έχον πλέον διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια, τελούσε σε παράλειψη ανακατασκευής του κιγκλιδώματος στο ύψος που επέβαλαν οι προαναφερόμενες διατάξεις, β)η παράνομη αυτή παράλειψη υλικής ενέργειας, ήτοι η παράλειψη ανακατασκευής κιγκλιδώματος στο προσήκον ύψος από όργανα του εναγόμενου υπό την ευρεία έννοια, όπως αυτή (έννοια) εξειδικεύτηκε στην μείζονα σκέψη, ήταν από μόνη της ικανή κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων να επιφέρει το ζημιογόνο αποτέλεσμα, δηλαδή τον τραυματισμό της ενάγουσας από την πτώση και πρόσκρουσή της στο φωταγωγό, αφού το υπάρχον κιγκλίδωμα, ύψους μόλις 70 εκατοστών, δεν ήταν δυνατό να συγκρατήσει το σώμα της ενάγουσας όταν αυτή απώλεσε την ισορροπία της, το Δικαστήριο κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση, συντρέχει αστική ευθύνη του εναγόμενου νοσοκομείου. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι: ι)από τον τραυματισμό της που έλαβε χώρα υπό τις συνθήκες που προπαρατέθηκαν, η ενάγουσα υπέστη θλαστικό τραύμα βλεννογόνου κάτω χείλους–στόματος, κάταγμα ρινικών οστών χωρίς εξωτερική παρεκτόπιση, απώλεια των δύο κεντρικών τομέων της άνω γνάθου (11 και 21) με απώλεια τμήματος της φατνιακής ακρολοφίας και των αντίστοιχων μαλακών ιστών, τραύμα στον πλάγιο τομέα της άνω γνάθου αριστερά (22) και στην πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου, καθώς και κάταγμα αριστερής επιγονατίδας, ιι)όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που προσκόμισε η ανωτέρω, προς θεραπεία των προαναφερομένων τραυμάτων δαπάνησε το συνολικό ποσό των 5.836,64 ευρώ για ιατρικές εξετάσεις, αμοιβή οδοντιάτρου, διενέργεια επέμβασης σε ιδιωτικό θεραπευτήριο, αμοιβή του διενεργούντος την επέμβαση γναθοπροσωπικού χειρουργού, αμοιβή αναισθησιολόγου, αμοιβή φυσιοθεραπευτή (όπως τα επιμέρους κονδύλια λεπτομερώς αναφέρονται στο δικόγραφο της αγωγής), ενώ δεν συνυπολογίζεται στις δαπάνες το ποσό των 39,97 ευρώ για αγορά φαρμάκων, αφού από τις οικείες αποδείξεις δεν προκύπτει ούτε η ταυτότητα του αγοραστή ούτε το είδος των φαρμάκων, ιιι)η ζαλάδα που –κατά δήλωσή της σε όργανα του Α.Τ. Καλλιπόλης –ένιωσε η ενάγουσα ως πιθανή αιτία

απώλειας της ισορροπίας της δεν συνιστά συντρέχον παίσιμα , οπότε δεν τίθεται θέμα αποκλεισμού της αιτούμενης αποζημίωσης ή μείωσης το ποσού αυτής, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου νοσοκομείου να καταβάλει ως αποζημίωση στην ενάγουσα, εντόκως από το χρόνο επίδοσης της αγωγής (26-8-2008) και μέχρις εξοφλήσεως ,το δαπανηθέν ως άνω χρηματικό ποσό των 5.836,64 ευρώ, πλέον 15.000 ευρώ ,ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη εξ αιτίας της προσβολής της υγείας της, της ψυχικής και σωματικής ταλαιπωρίας που προκάλεσε σε αυτήν το εν λόγω ατύχημα, εν όψει των συνθηκών και του είδους του τραυματισμού σε συνδυασμό με το νεαρό της ηλικίας της ενάγουσας, ήτοι συνολικά το ποσό των 20.836,64 ευρώ. Τέλος, το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης ως προσωρινώς εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμο, αφού η δικονομική αυτή δυνατότητα παρέχεται, κατ' άρθρο 80 παρ.3 Κ.Δ.Δ., προκειμένου για αγωγές με καταψηφιστικό και όχι αναγνωριστικό αίτημα.

Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, να γίνει κατά τα λοιπά εν μέρει δεκτή, να αναγνωριστεί ότι το εναγόμενο νοσοκομείο οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα ,για την αιτία που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας, το ποσό των είκοσι χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα έξι ευρώ και εξήντα τεσσάρων λεπτών (20.836,64 ευρώ),εντόκως από το χρόνο επίδοσης της αγωγής (26-8-2008) και μέχρις εξοφλήσεως. Τέλος, πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα, να απορριφθεί όμως το αίτημα της ενάγουσας για κήρυξη της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την αγωγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Γενικό Νοσοκομείο Πειραιά ΤΖΑΝΕΙΟ».

Αναγνωρίζει ότι το εναγόμενο νοσοκομείο οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα ,για την αιτία που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας, το ποσό των είκοσι χιλιάδων οκτακοσίων τριάντα έξι ευρώ και εξήντα τεσσάρων λεπτών (20.836,64 ευρώ) ,εντόκως από το χρόνο επίδοσης της αγωγής (26-8-2008) και μέχρις εξοφλήσεως.

Συμψηφίζει μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πειραιά την 30-12-2009 και δημοσιεύτηκε στον ίδιο τόπο σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 18-1-2010.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΕΒΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ –ΑΛΚΗΣΤΗ ΚΑΛΛΙΤΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΜΑΡΓΑΡΩΝΗ

Δημοσίευση : dsa.gr

<http://www.law-lot.gr/?p=97>